

ses i sammenhæng med fortolkningen af bestemmen- de indflydelse for andre sektorer på kapitalmarkedet, således at realkreditinstitutter får lige konkurrence- vilkår i forhold til andre sektorer.

I stk. 3 foreslås præciseret, at forbudet mod at drive anden virksomhed via midlernes placering også om- fatter erhvervelse af fast ejendom. Institutterne har således ikke adgang til at udøve bestemmende indfly- delse på driften af fast ejendom og herved drive virk- somhed i form af ejendomsadministration. Denne begrænsning hænger dels sammen med, at fast ejen- dom er et relativt illikvidt aktiv, hvilket gør det min- dre egnet som sikkerhed for de udstedte obligationer, dels at det må anses for en uheldig sammenblanding af långivning og ejerskab. Forbudet gælder ikke, der- som der drives eller inden for en overskuelig fremtid påregnes drevet realkreditvirksomhed eller accesso- risk virksomhed fra ejendommen. Forbudet gælder desuden ikke anbringelser, der midlertidigt foretages for at begrænse tabsrisikoen i forbindelse med over- tagne panter. Her kan det i nogle situationer være hensigtsmæssigt at overtage et ejendomselskab fuld- stændigt og ikke kun de ejendomme, hvor instituttets udlån er nødlidende. Instituttet er her som i andre si- tuationer forpligtet til at sælge de pågældende ejen- domme, når dette er muligt under hensyn til situatio- nen på ejendomsmarkedet.

Foruden de i lovforslaget fastsatte placeringsregler gælder forbudet i aktieselskabsloven mod, at et sel- skab erhverver egne aktier for mere end 10 pct. af ak- tiekapitalen også for realkreditinstitutter organiseret som aktieselskaber.

#### Til § 62

I § 62 fastsættes regler for realkreditinstitutters er- hvervelse af ejerandele i kapitalformidlingsaktiesel- skaber.

Kapitalformidlingsaktieselskaber defineres ikke i loven, men defineres i overensstemmelse med lov om forsikringsvirksomhed som aktieselskaber, hvis for- mål alene er at erhverve ejerandele eller iøvrigt an- bringe midler i erhvervsvirksomheder.

Ifølge stk. 1 kan et realkreditinstitut højst erhverve ejerandele i et kapitalformidlingsaktieselskab for et beløb svarende til 15 pct. af instituttets egenkapital. Denne begrænsning gælder dog kun for erhvervelse af ejerandele i kapitalformidlingsaktieselskaber, der efter sine vedtægter kan erhverve bestemmende ind- flydelse på erhvervsvirksomheder. For kapitalfor- midlingsaktieselskaber, der ifølge sine vedtægter ik- ke kan erhverve bestemmende indflydelse på andre selskaber, finder bestemmelsen ikke anvendelse, for- di hensynet til risikospredning i så fald er tilgodeset.

Ifølge stk. 2 kan flere institutter i fællesskab udøve bestemmende indflydelse på kapitalformidlingsak- tieselskaber. Bestemmelsen tilsigter at forbedre insti- tutternes muligheder for at anbringe kapital i er- hvervsvirksomheder, bl.a. som et led i strategiske alli- ancer og samarbejder gennem kapitalformidlingsak- tieselskaber.

Bestemmelsen er en undtagelse fra den generelle regel i § 61, stk. 2, hvorefter et realkreditinstitut eller flere institutter i fællesskab ikke må udøve bestem- mende indflydelse på en erhvervsvirksomhed, der driver anden virksomhed end realkreditvirksomhed. Bestemmelsen indebærer, at flere realkreditinsti- tutter i fællesskab kan erhverve bestemmende indflydel- se på et kapitalformidlingsaktieselskab. Desuden de- fineres bestemmende indflydelse anderledes, idet der ikke tages højde for alliancemuligheder med andre deltagere i ejerkredsen. En fordeling af stemmerets- indflydelsen med 50 pct. til hver af 2 deltagere vil så- ledes blive anset for acceptabel.

Bestemmelsen udelukker ikke, at andre investorer end realkreditinstitutter har ejerandele i kapitalfor- midlingsaktieselskaber, som realkreditinstitutter har erhvervet ejerrettigheder i. Fx. kan et realkreditinsti- tut og et forsikringsselskab eller pengeinstitut hver besidde 50 pct. af den til ejerandelene knyttede stem- meretsindflydelse.

#### Til § 63

Bestemmelsen tilsigter at forhindre, at et realkre- ditinstituts koncerntilhørsforhold påfører instituttet særlige risici. Sådanne risici kunne f.eks. bestå i, at instituttet køber dele af andre koncernvirksomheders aktiekapital, eller at instituttet køber værdipapirer, dvs. fordringer, udstedt af andre koncernvirksomhe- der. Risikoen består i, at disse transaktioner ikke nødvendigvis sker på normale markedsmæssige vil- kår, men ud fra koncernmæssige overvejelser, dvs. f.eks. med det formål at understøtte svage led i kon- cernen.

Der er ikke noget problem i relation til dattervirk- somheder af et realkreditinstitut, idet lovforslaget fastsætter et krav om, at kontrollen med et realkredit- instituts opfyldelse af egenkapitalkravet sker på kon- solideret grundlag. Derimod eksisterer problemet i relation til realkreditinstituttets moderselskab samt andre dattervirksomheder af det pågældende moder- selskab.

Bestemmelsen indebærer, at boligministeren skal godkende, at et realkreditinstitut køber ejerandele el- ler værdipapirer udstedt af moderselskabet eller det- tes andre koncernforbundne virksomheder. Ved vær- dipapirer forstås alle former for fordringer, som real- kreditinstituttet kan placere midlerne i. Hvis moder-